

Körbe-körbe

A nyolcadik osztály levizsgázott. Már az érettségi is lezajlott a vidéki kollégiumban. A diákok szépen feketébe öltöztek, elbúcsúztak tanáraiktól, s a latin, görög és német búcsúszavak végeztével levonultak a földszintre, az iskolaszolga lakásába, odaálltak az intézet pedellusa elé, s egyikük meghatott hangon szónoklatot vágott ki az osztály nevében. Köszönetet mondtak az intézet e jeles tényezőjének. Az öreg szolga bácsi könnyes szemekkel hallgatta a jeles diák szóvirágait. Végezetül csak ennyit mondott:

– Köszönöm, fiúk, hogy nem feledkeztek meg rólam. Ha bármikor szükségük lesz valamire az életben, csak forduljanak hozzám teljes bizalommal. Legyenek meggyőződve, hogy mindenben segítségükre leszek, úgy, mint eddig.

•

Gépkocsi vágat a körúton. Folyton túlköl, egy pillanatra sem hagyja abba. De nem kellemetlen. Aki hallja, elmosolyodik. Gyerekek szaladnak is utána. Valami apró zenei szerkezet lehet a dudájában, mert állandóan a „boci-boci tarkát” fújja.

Milyen mulatságos is lenne egy utca, ha minden kocsis az ízlése és véralakata szerint szerint más-más nótával felelne egymásnak.

Akadna talán olyan gépkocsis is – egy megrögzött gyászoló –, aki mindjárt Beethoven gyászindulóját szereltetné a túlkébe.

•

Régiségkereskedő Budán. Nem sokan nyitogatják manapság a boltja ajtaját. Ott rostokol a sok nemes áru, eladatlanul. Mit tegyen az idejével? Verseket ír. És mit tegyen a verseivel? Szépen, vigyázatosan letisztázza őket, kiragasztja belülről a kirakatja ablakába. A kirakatja telis-teli van ragasztva magagyártotta világfájdalmas, tanító célzatú költeményekkel. A budai gyerekek naphosszat ácsorognak ott, és betűzgetik a verseket. Mosolyognak is rajtuk, mert a lelki kitérülködésnek efféle szokatlan formája mindig mosolyt fakaszt.

El kell azonban ismerniök, hogy boltjában nincsenek ilyen rozsdás, pókhálós ódonságok. Ezek a tegnap és tegnapelőtt kelt versezetek a legrégebb holmik.

1933. július 29., szombat, 8. old.

Körkép

Egyik svájci nyaralóhely villájában a házigazda csúnyán összekapott feleségével. A civakodás vége az lett, hogy a férj derekasan elverte az asszonyt.

A kínos jelenet tanúja – egy magyar úr – váltig vigasztalta a keservesen síró nőt.

– Ne vegye úgy a szívére. Nálunk az ilyesmi napirenden van. A magyar közmondás azt tartja: „Pénz olvasva, asszony verve jó”.

A svájci fiatalasszony vigasztalójára tekintett, majd könnyes, kék szemét megtörölte s ezt mondta:

– Egy magyartól, attól én is szívesen eltűrném. De egy ilyentől, mint ez ...

•

Egy pesti tanár fia az érettségije után külföldi tanulmányútra ment, kerékpáron. Kevés pénzt vitt magával, s ennek részint az általános gazdasági helyzet, részint a külföldi pénzbeszerzés volt az oka. Szülei idehaza állandó aggodalomban éltek a fiuk miatt. Végre hosszas utánjárással sikerült nekik némi csekély külföldi pénzt küldeniök a számára.

A fiú levele hamarosan megjött.

– Édes szüleim, köszönöm a pénzt. Nagyon örültem neki. De szükségem nem volt rá. Anyagi helyzetem tudniillik az utóbbi időben váratlanul megjavult. Elrontottam a gyomromat, s három napja semmit se tudtam enni, ölel szerető fiatalok ...

•